

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4XEObd/10/2022
Identifikačné číslo spisu:	8206202154
Dátum vydania rozhodnutia:	15.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:8206202154.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prieceľovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: O. G., trvalým pobytom v N., H. XXX/X, o vymożenie príslušenstva istiny, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3Er/292/2006, na dovolanie oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove č. k. 17CoE/12/2014-111 zo dňa 9. septembra 2014 a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

II. Dovolanie oprávneného **o d m i e t a**.

III. Povinnému **n e p r i z n á v** a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací uznesením č. k. 17CoE/12/2014-111 zo dňa 9. septembra 2014, svojím prvým výrokom návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Druhým výrokom zamietol návrh Zdrużenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov. Tretím výrokom potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o neprípustení vstupu Zdrużenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného a vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4. 12. 2014.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 123 až 139 spisu) argumentujúc tým, že:

a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. b/ O. s. p.),
c/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),
d) nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p.),
e/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenému možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),
f/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),
g/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

3. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhol dovolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., v spojení s § 243c O. s. p., prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Navrhol tiež, aby dovolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p., a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolať si zároveň uplatnil náhradu trov dovolacieho konania.

4. Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podal včas účastník pôvodne zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, v súčasnosti konajúci zamestnancom podľa § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

7. K návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolaťľa (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ CSP, má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol (výrok I. tohto uznesenia).

8. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného najvyšší súd na odôvodnenie svojho záveru v zmysle § 451 ods. 3 CSP, stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich

případoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania. Ako príklad dovolací súd uvádza konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3Cdo/349/2012, sp. zn. 3Cdo/409/2012, sp. zn. 6Cdo/299/2012, sp. zn. 4Oboer/169/2013, sp. zn. 4Oboer/127/2013, 4OboE/21/2013, sp. zn. 4Oboer/48/2013, 4OboE/30/2014, sp. zn. 4Oboer/175/2013, 4OboE/41/2013, sp. zn. 4Oboer/191/2013, 4OboE/49/2013, sp. zn. 4Oboer/258/2013, 4OboE/77/2013, sp. zn. 4Oboer/335/2013, 4OboE/121/2013, sp. zn. 4Oboer/194/2014, 4OboE/112/2014 a sp. zn. 3Oboer/75/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 452 ods. 1 CSP, už ďalšie dôvody neuvádza.

9. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd dovolanie oprávneného smerujúce proti uzneseniu odvolacieho súdu v časti voči výroku I. podľa § 447 písm. c/ CSP, ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou dovolania (výrok II. tohto uznesenia).

10. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

11. Najvyšší súd ešte ako obiter dictum uvádza, že z obsahu dovolania vyplýva, že bolo podané v celosti, z čoho plynie fakt, že proti všetkým výrokom odvolacieho súdu, avšak aj proti tým ako napr. výrok II, ktorý sa netýkal oprávneného, teda ohľadne daného nebol dovolateľ oprávnený podať dovolanie. Uvedené sa týka aj výroku III., v rámci ktorého bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku o neprípustení vstupu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Vážecká 16, Prešov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane povinného a vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zastavení exekúcie. V tejto časti bolo dovolanie odmietnuté podľa § 447 ods. 1 písm. b/ CSP (výrok II. tohto uznesenia).

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP, v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (výrok III. tohto uznesenia).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP a § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.